

# ΣΦΑΙΡΑ



ΑΘΗΝΑΙ 1919.—ΕΤΟΣ 1ον—ΑΡΙΘ. 5

Σάββατον 2 Φεβρουαρίου

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 20

Ἐπιστολαὶ καὶ ἐπιταγαὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν  
Διεύθυνσιν

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΑΛΑΤΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ  
Ὀδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου ἀριθ. 7

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἐτησίᾳ δραχ. 10.—Ἐξάμ. δρ. 5.—  
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ » » 15.— » » 8.—

Γίνονται δεκταὶ καὶ μηνιαῖαι συνδρομαὶ  
ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ  
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

## Παρεξηγήσεις τῆς μόδας

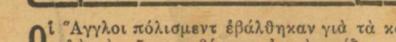


—Μικροῦλη, ἀπὸ τώρα μασκαρεύτηκες;  
—Μὰ καὶ σεῖς δὲν κάνετε τὸ ἴδιο κοῦ φορεῖτε  
ἀνδρικά;

Εκρεπε να σώσουν την τιμήν του οικοσήμεν... Τί δόγη Κυρίου! Δεν γράφεται ένα άλλο...

Μεταξύ των δύο αποτελεσμάτων ανέθεσαν εις ένα άλλον...

Σαρωλ



Οι Άγγλοι πόλισμεν εβλήθησαν για τα καλά να μάς...

ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Καρδιά Γερωχειώνα! Τό κάθε τι παγώνει μαραινεται...

Η νεόνυμφος κυρία Γαρέφω Απλουτοπούλου...

Ηγαποιτέ μοι μήτηρ. Είμε καλά, τούτοπερ επηθιμό κέ δι' εμάς...

Θαίλω να με παίγει υπερπαιτό δω με τό εφτακίνητον...

Αλλά κέ άλλο βιάσανο με κάνα. Δεν μή άφύνη...

Είνε κέ παρθένος ο κήριος. Τού λέγω να με πάγη...

Αμα ηξίτησαν με εδωμάλοσε. Φαντάσαν, προσφυνέσε...

Αφτά κέ Άλα πολύ παράνομα έμο έναγνιτον...

Εν Άθινα τή 2 Βλεφαριου 1919

Τετραστιχα

Μιά τέχνη ξερω: ν' αγαπό, κι αν θέλεις τό καλό σου...



Κύριε, μή με ακολουθείτε... έχω γαίτην βαρυτάτης μορφής...

Τήν επαύθηρον νύξ επαινήβην του τραμιού...



Εγώ εκρίπτυν ις τειν γονήαν συμπεσιόν τύν...

δτε οδν κατεύθασον μέχρη Χαττειλον άντεπεξήλθον...

Ο Άγκαθάγγελος

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΚΟΠΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΘΡΗΤΙΚΩΝ

Ο περίπατος για τους αρθρηνικούς είνε πολύ όφελιμη άσκηση...

Για ν' άποφύγουν οι αρθρηνικοί την κόπωση...

Μιά άσπραφή χαράς εφώτισε τό πλέμισμα...

Επίσης πρέπει οι αρθρηνικοί ν' άποφύγουν...

ΣΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ

Νά καταλάβω δεν μπορώ, ό διβολος να με πάρη...

Μά σκέπτομαι πως τάκαμε ή Κάλτσα του Διαβόλου...

Και εκεί που καλοσκέπτομαι φωνάζω: Τι να γείνη;

Μπορεί να έχη θέλητρον κι αυτή σαν τη Μπερτινίη...

Άλλως τε είναι φυσικό τό κάκο του κουτού...

Άρκει να πάρης πονηριά από τη Μαύρ Άλ' του...

Κι αν μπερδευθής καμιά φορά και βγής...

Τρέξε εϋθύς στο φίλο μας κύριον Ροίλου...

Μά αν θές να μείνης Άγνωστος να κάμης...

Πάρε από την Άλγεβρα τη δεσποινίδα Χι. Γόης

Μαρία Στέλλα

Η άκροναυαία όλη ειχε άνδισή και τό θαύμα...

Άργά, μελαγχολικό, αλλά και με κάποιαν ταραχή...

Τι του ειχε συμβή;

Κάποιος κλονισμός τόν ειχε συνταράξει...

Η άθωα γαλανή ματιά της τού έφερε ξαφνικά...

Είς όλον τόν δρόμον της λιτανείας τό φλογισμένα...

Η νονεμένη του καρδιά εσαρταροδσε εις τήν...

Η Σμαρέλια πού τόν επεριέμενε καθισμένη...

Ετελειώσεν ή λιτανεία; τόν ρώτησε.

Όχι άκόμα... και ή Μαρολέ επροχώρησε...

Είς τήν ήμερα μέσα εις τό καλαθάκι...

Τά στήθη της συνεπίεζε μία άόρατος ταραχή...

Όταν έμπήκεν στο σπίτι της έτρεξε και...

Κάποιος επίμονος σκέψης την άπασχολούσαν...

Πότε πότε το μικρό της τόμα διεστέλλετο...

Είς τήν ήδυσπαθώς νοσηλή εκείνην στάσιν...

Ναι πολύ όμορφη... κι εζαιρητική φύσις...

Κι ειπε πολύ περιωρη ή ιστορία της...

Ο Μαρολέ, πού τήν άκουγε εκει κοντά...

Είς τήν ήμερα μέσα εις τό καλαθάκι...

Η Σμαρέλια δεν επεριέμενε περισσότερο...

Ό ζωγράφος τήν άκουσε με μίαν φαινομενικήν...

Είς τήν ήμερα μέσα εις τό καλαθάκι...

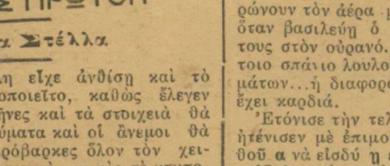
Κι εβ άλλον, λές, ειμ' άπιστες...

Μ' άλήθεια έχεις άπιστην για μένα...

Αστα, ρε σαχλαμάρα!

Ο Μπολαβετιος

Περδίκω μ' πλί μ', Δίχρον κι παραδίχρον...



του ήδρον αυτού ήραγγέλιον...

Ας είνι όμοιος καλλέστερος π' δέν τόλβις...

Αν τυχ' κι δέ λάβ'ς κι τούτου του γράμμου...

Η τελετή του άγιασμού τών υδάτων ειχε...

Είς τήν ήμερα μέσα εις τό καλαθάκι...

Κάποιος επίμονος σκέψης την άπασχολούσαν...

Πότε πότε το μικρό της τόμα διεστέλλετο...

Είς τήν ήδυσπαθώς νοσηλή εκείνην στάσιν...

Ναι πολύ όμορφη... κι εζαιρητική φύσις...

Κι ειπε πολύ περιωρη ή ιστορία της...

Ο Μαρολέ, πού τήν άκουγε εκει κοντά...

Είς τήν ήμερα μέσα εις τό καλαθάκι...

Η Σμαρέλια δεν επεριέμενε περισσότερο...

Ό ζωγράφος τήν άκουσε με μίαν φαινομενικήν...

Είς τήν ήμερα μέσα εις τό καλαθάκι...

Κι εβ άλλον, λές, ειμ' άπιστες...

Μ' άλήθεια έχεις άπιστην για μένα...

Αστα, ρε σαχλαμάρα!

Ο Μπολαβετιος

Περδίκω μ' πλί μ', Δίχρον κι παραδίχρον...



του ήδρον αυτού ήραγγέλιον...

Ας είνι όμοιος καλλέστερος π' δέν τόλβις...

Αν τυχ' κι δέ λάβ'ς κι τούτου του γράμμου...

Η τελετή του άγιασμού τών υδάτων ειχε...

Είς τήν ήμερα μέσα εις τό καλαθάκι...

Κάποιος επίμονος σκέψης την άπασχολούσαν...

Πότε πότε το μικρό της τόμα διεστέλλετο...

Είς τήν ήδυσπαθώς νοσηλή εκείνην στάσιν...

Ναι πολύ όμορφη... κι εζαιρητική φύσις...

Κι ειπε πολύ περιωρη ή ιστορία της...

Ο Μαρολέ, πού τήν άκουγε εκει κοντά...

Είς τήν ήμερα μέσα εις τό καλαθάκι...

Η Σμαρέλια δεν επεριέμενε περισσότερο...

Ό ζωγράφος τήν άκουσε με μίαν φαινομενικήν...

Είς τήν ήμερα μέσα εις τό καλαθάκι...

Κι εβ άλλον, λές, ειμ' άπιστες...

Μ' άλήθεια έχεις άπιστην για μένα...

Αστα, ρε σαχλαμάρα!

Ο Μπολαβετιος

«Εκτακτο» αποκριτικό παράρτημα της «Σφαίρας»

«Η μόνη καθημερινή εφημερίδα, εκδιδόμενη καθ' εβδομάδα»

ΑΠΟΚΡΗΑ

Κάθε συνεργασία γίνεται δεκτή και δέν δημοσιεύεται. Τα χειρόγραφα δέν επιστρέφονται, διότι τα δέλουμε για τή σόμπα.

Τιμή: Δέν πούλαμε. Συγδρομα: 'Απαράδεκτοι

Έτος, μὴν, ἡμέρα: νά τά βρῆτε στὸν ἡμεροσδειχῆ. Ἀριθμὸς φύλλου: δέν ἔχει. Ἀρχισυντάκτης: Τὸ ψαλίδι. Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα: Στὸ γωνιατὸ μπακάκι



Ἔχομεν τὴν πρῶτην κυκλοφορίαν, ἀφ' ὅτου ἔπαυσε νά ἐκδίδεται ἡ «Σπερινή».

Ἄρθρον Ἡ ΠΡΟΣΩΠΙΣ ΤΗΣ ΜΑΣΚΑΣ

Λισθάνομαι τὴν ἀναπόδραστον ἀνάγκην ὄχι μόνον νά φάγω, τοῦθ' ὅπερ ἔχω νά πράξω ἀπὸ πολλοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν ὀνόματι τῶν γεροτικορῶν καὶ τῶν ἀσχήμων, αἵτινες ἐναγωνίως ἀναμύνην τὰς ἀποκρῆμας διὰ νά κυκλοφορήσουν ἐλευθέρως ὑπὸ προσωπίδα, ἐν ὀνόματι τῶν Τούρκων, οἵτινες ἔθεσαν τὸ προσωπίδον τῶν φιλιαντανικῶν, τὸ μελοδράμα, ἐν ὀνόματι τῆς «Μάσκας μὲ τὰ λευκά δόντια» κληματογραφῶν, καὶ ἐν ὀνόματι ὅλων τῶν συναδέλφων μου νά διαμαρτυρηθῶ ἐνεργῶς κατά τῆς διαταγῆς περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν προσωπίδων καὶ εἰς ἐνδειξὴν διαμαρτυρίας νά θεασθῶ τὴν πένταν μου καὶ νά ἐκστρατεύσω πρὸς ἐξέσπερον δανεικῶν διὰ νά φάγω ἐπὶ τέλους!

Ὁ Μασκαρᾶς

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

Υαερ τῶν ἐθνικῶν δικαιῶν

Γνωρίζομεν ἐξ ἀσφαλτοστάτης πηγῆς, ὅτι αἱ «Αἰθίβες» πληροφορηθεὶσαι τὴν ἐπικαιρὴν ἀλλαγὴν τοῦ ἡμερολογίου, ἀπεφάσαν νά συγκροτήσουν ἀπὸ τῆς 12ην τοῦ μεσονυκτίου εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὁμοσπονδίας ἐγκυβερνητικῶν συλλεληθῶν, ἵνα διαμαρτυρηθῶν πρὸς τὸν Σ. Μητροπολίτην κατὰ τὸ μελετωμένον πραξικόπημα, τὸ ὅποιον θὰ ἐπηρεάσῃ τὴν ἡλικίαν των κατὰ δέκα τρεῖς ἡμέρας. Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς διαδηλώσεως θὰ εἴναι αἱ γεροντοκόρη. Προβλέπονται σοβαρὰ γεγονότα, δάκρυα, λιποθυμίαι κλπ.

Τὸ χδεσινὸν Δυστόχημα

Ἐτελέσθησαν χθὲς ὁ γάμος τοῦ ἡμετέρου ὀρκιτοῦ καὶ φιλοπροσόδου νέου κ. Μητροῦ Κουρουνογιάνου μετὰ τῆς εὐὴ ἡμένης «Περδικῆς τ' π' λ' τ». Ἡ νύμφη, λόγῳ τῆς ἀπουσίας εἰς τὴν Ἰδιαιτέραν τῆς πατρίδα, δέν παρέστη εἰς τὴν στέφην. Τὰ στεφάνια ἀνὸ ἡλιζέην ὁ κ. Ἀρχαλοκώστας.

Ἐνοχοποιεῖ τῆς εἰρήνης

Χθὲς εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου ἐνεφανίσθη εἰς μασκαῖς. Τὸ γεγονός, προσεπιληρωθὲν δεόντως, ἐτηλεγραφῆθη εἰς τὴν Διοικεσίαν.

Ἄρσις διατιμῶσεων

Οἱ φωτογράφοι καὶ ἀθηναῖοι διαμαρτυρηθῶντες εἰς τὸν κ. Μαρούδαν κατὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἀνθρωπομετρικοῦ φωτογραφικοῦ συστήματος.

Ἐδοτοχεῖς γάμοι

Νεαροῦς κύριος ἀπὸ οὐτήρας ἐλαύνων παρέσχε χθὲς εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου μίαν ἀμαξάν μετὰ τῆς ἐν αὐτῇ κυρίας. Ὁ ἀμαξᾶς ἐβόη.

Γένησις τέρατος

Κατέλευσε χθὲς εἰς τὴν Ἀγορὰν μίαν μαρίδα πωληθεῖσα πρὸς 8 καὶ 40 τὴν ὀκάν.

Διαμαρτυρία ἐπαγγελματιῶν

Κλοσίων ὧν ἔτακε χθὲς ἐν πούλων.

Λόγῳ τῆς πληθῆρας ὕλης ἀφίπεται τὸ παρὸν κενόν.



ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

Τὰ καλύτερα διηγήματα

ΠΑΡΑΔΟΞΕΣ ΕΡΩΜΕΝΕΣ

Τὸ Μπωντελαῖο

Μερικοί φίλοι κουβέντιαζαν καὶ λέγανε γιὰ τῆς παλῆς τῶν ἀγάπες.

— Ἐγὼ, ἔλεγε ἕνας, σ' ὅλη μου τὴ ζωὴ, ἦμουν πιὸ εὐαίσθητος ἀπὸ κάθε ἄλλον στὴν ἐνευροστικὴ βλακεία, καὶ στὴν ἐρεθιστικὴ μετριοφροσύνη τῶν γυναικῶν. Κρίνατε, ἀπ' ὅ,τι θὰ σᾶς πῶ, πόσο ὑπέφερα ἀπὸ τὴν τελευταία μου ἐρωμένη.

— Ἦταν νόθος ἐνδὸς πρίγκηπος. Ὁραία, ὅσο παύρηνι. Δόξω αὐτὸ, γιατί νά τὴν ἀγαπήσω; Μὰ χολοῦσε αὐτὸ τὸ δόξω, πού τὴν εἶχε προικίσει ἡ φύσις, μὲ ἕνα ἔλεινόν, μ' ἕνα βρομερὸ ἐλάττωμα, νά θέλῃ πάντα νά κἀντὸν ἄνδρα. Δέν εἶνε καθόλου ἄνδρας!

— Ἄ! ἂν ἦμουν ἀνδρᾶς! — Ἀπὸ τοὺς δύο μὰ ἐγὼ εἶμαι ὁ ἀνδρᾶς!... Ἀυτὰ καὶ ἄλλα παρόμοια ἦσαν τὰ ἀνυπόφορα τροπάρια πού βγαίναν ἀπὸ τὰ ὄρατα τῆς χειλῆ, ἀπ' ὅπου ἦθελα ν' ἀκούω μόνο γλυκὰ τραγούδια. Ἄν ἐξέφερα τὸ θαυμασμό μου γιὰ ἕνα βιβλίον, γιὰ ἕνα ποίημα, γιὰ ἕνα μελοδράμα, τὴν ἔκρουγα νά λῆ: «Τί νάχα νομίζεις; πῶς εἶνε δύνα τὸ ἔργο; Καὶ τί ἔξερεις ἐσὺ ἀπὸ δύναμι;... Ἀπὸ ἀνδρῆ καὶ ἀδύναμι;» Καὶ ἀράδειξε ἕνα σοφὸ ἐπιχειρήματα. Μιά ὄρατα ἡμέρα ἐπέδωχ' ἐπὶ τῆς χημείας. Μὲ τρόπον πού ἀνάμεσα στὰ χεῖλη τῆς καὶ στὰ δικά μου εἶχονα πάντα μίαν γυλίνη μᾶσκα. Καὶ μαζὺ μὲ ὅλα αὐτὰ ἦταν καὶ πολλὸ σεμνόντοφος. Ἄν καμιά φορὰ τῆνε πείραξα μὲ καμιά χειρονομία, λίγο πιὸ ἐρωτικὴ, μ' ἔννοεστε, τὴν ἔβλεπα καὶ ἔτρεμε σὺν μιά εὐαίσθητη βιολέτα...

— Καὶ πῶς ἐτελείωσαν ὅλα αὐτὰ; εἶπε ἕνας τῆς συντροφιάς. Δέ σ' ἤξερα τόσο ὑπομονετικῶς.

— Διάβολε! ἀπήνησε, βρῆκα τὸ γιατρικὸ ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν ἀρρώστια. Μιά μερὰ βρῆκα τὴν Ἀθηνᾶ αὐτὴ, πού τόσο διηρόσε γιὰ ἰδανικὴ ἀνδρῶνικα δύναμι «τέτ-ά-τέτ» μὲ τὸν ὑπερήθη μου, καὶ σὲ μιά τέτοια στάσι, πού ἀναγκάστηκα ν' ἀποσυρθῶ μὲ διάκρισι γιὰ νά μὴν τὴν κάνω νά κοκκινίσῃ. Τὸ βράδυ τοὺς ἀπέλυσα καὶ τοὺς δύο, πληρώνοντας τοὺς μισθοὺς τους ὡς τὸ τέλος τοῦ μηνός...

— Ἐγὼ, εἶπε ἕνας ἄλλος, ἐγνωρίσα ἀπολαύσεις πού, ἴσως, πολλοὶ νά μὴν ἔχουν δοκιμάσει ἢ ἔχουν παραμυθήσει. Θέλω νά πῶ γιὰ μερικὰς ἀγάπες πού ἔχουν κἀντὶ τὸ κομικὸ καὶ τὸ γελοῖο, χωρὶς, ὡς τόσο, ν' ἀποκλείουν τὸ θαυμασιόν. Ποιὸ περισσότερο θαύμασα τὴν τελευταία μου ἐρωμένη, ἀπ' ὅσο σὲς μπόρεσате, πιστεύω, νά μισήσετε ἢ ν' ἀγαπήσετε τῆς δικῆς σας.

Καὶ ὅλος ὁ κόσμος τῆ θαυμαεῖς ἐπίσης ὅσο καὶ ἐγὼ. Ὅταν μπαίναμε σ' ἕνα δεστωρᾶν, μονομάς ὅλοι παύγαγε νά τρώνε γιὰ νά τὴν κυτᾶζουν. Κι' αὐτὰ, ἀκόμα, τὰ γαρσόνια, καὶ ἡ γυναικὲς τὸ ταμείου, ὑπέκυπταν στὴν κολλητικὴν αὐτὴν ἐκστάσι, ὅστε νά λησμονοῦν τὴ δουλειά τους. Μ' ἕνα λόγο, ἔζησα ἕναν καιρὸ, «τέτ-ά-τέτ» μ' ἕνα ζωντανὸ φαινόμενον. Ἐτρώγε, μασσοῦσε, κατᾶπιε, κατεβρόχιζε, ἀλλὰ μὲ τὸ πιὸ ἐλαφρὸ καὶ πιὸ ἀμέριμον καὶ ἀφελὲς ὕφος τοῦ κόσμου. Μὲ κράτησε ἐπὶ πολλὸν καιρὸ σὲ ἐκστάσι. Εἶπεν ἕνα τροπὸ γλυκὸ, ῥεμῶδη, καὶ ῥομαντικόν, ὅταν ἔλεγε: «Πεινῶ!» Κ' ἐπανελάβαινε αὐτὴν τὴ λέξι μὲρα νύχτα, δειγνόντας τὰ πρῶτα δόντια τοῦ κόσμου, πού σὺ γέμιζαν τὴν ψυχὴ τρυφερότητα καὶ ἡδονή. Θάκαινα τὴν τύχη μου ἂν τὴν περιέφερα στὰ πανηγύρια καὶ τὴν ἔδειχα ὡς ἕνα τέρας πολυφάγο! Καὶ ὡς τὸτό μὲ ἄφησε...

— Γιὰ κανένα κανένα παντοπώλη, δίχως ἄλλο!

— Κάτι τέτοιο—γιὰ ἕνα λογιᾶ σιτιστῆ στὸ στρατό, πού μὲ μιά μέθοδο, γνωστὴ σ' αὐτόν, προμήθευε στὸ δυστυχισμένο αὐτὸ πλάσμα τῆς μεριδῆς πολλῶν στρατιωτῶν...

Κ. Τρικογλίδης

— Νά μὴν ἀγαπᾶ κανεὶς παρὰ μόνον τὸν ἑαυτὸν τοῦ δέν εἶνε μόνον πλάνη; εἶνε ἐλλειψὶς γούστου.

ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἄσὸ τὰ τραγούδια τοῦ Κίτης.

Κοιμήσου

Κοιμήσου! Ὁ! Κοιμήσου ἀκόμα λιγάκι, λευκὸ μαργαριτάρι! Κι' ἄσε με νά γονατίσω κι' ἄσε με γιὰ σένα νά προσευχηθῶ.

Καὶ νά ἐπικαλεσθῶ ἀρσὸ μὲ τ' Οὐρανοῦ τὴν εὐλογία ἀπάνω στὰ ματάκια σου. Κι' ἀρσὸ μὲ ν' ἀναπνεύσω τὴ μυρωμένη ἀτμόσφαιρα πού σ' ἐγγίζει καὶ σὲ περιβάλλει ὁλόκληρη.

Κι' ὄσε με νά δώσω τοὺς ὄρκους τῆς σκλαβιάς, τὸν ὄρκο τῆς λατρείας μου, τὸν ὄρκο τῆς ἀπειρίας μου ἀγάπης!

Ἄσὸ τὰ «Ἐρωτικά» τοῦ Ἀμαροῦ

Ἡ Φιλαρέσκια

— Καὶ τί ἔκανε ὕστερα; — Ἐβλεπε κάτω ἀπ' τὸ κεφάλι μου μιά ἀγκυλιὰ χόρτα δροσερὰ, καὶ βγήκε γιὰ νά πῆ νά μούβρῃ γάλα.

— Κι' ἀποκοιμήθηκες; — Τί λές; Σηκώθηκα ἀμέσως. Ἐσπασα ἕνα κλαδί τοῦ «γνανταλι» καὶ μὲ τὸ χυμὸ τοῦ κοκκινίστα τὰ χεῖλη μου, ὕστερα γιὰ ἔξοσα τὰ βλέφαρά μου μὲ τὸ χυμὸ ἐνδὸς ἀγρίου δαμάσκηνο, καὶ τέλος, πουδράρισα τὰ στήθη μου μὲ τὴ γύριδα τοῦ γιγάντιου ἐνελοῦμπο πού μύθωνε τὸ καλυβάκι μας κι' ἔτσι θά τὸν δεχτῶ στὴν ἀγκυλιὰ μου.

Κ. Τρικογλίδης

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΜΕΣ ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ ΑΝΟΙΞΙΣ

Ἄνοιξε τὰ λουλούδια σου τοῦ κήπου ἀμύγδα, λιὰ καὶ φέρεσε τὴν ἀσπρη σου καινούργια φρεσινά, γὰ γίνης χειμωνιάτικη νυφούλα στολισμένη ἀπὸ λουλούδια κάτασπρα, πού θάσαι πλουμισμένη

Κι' ὅταν τὸ χιόνι ἀπαλὰ θά πέφτῃ στὰ κλωνιά σου, μέσ' τὸ χειμῶνα ἀνοιξὴ θά φέρῃ ἡ θωριά σου.

Κων. Σ. Στυλιανός

ΑΠΟΙΟΝΤΕΥΣΙΣ

Τί θ' ἄδινα γιὰ ν' ἀφιλῶ ἀπ' τὸ γλυκὸ τῆς στόμα Ποτέ μου δὲ λογάρισα, οὔτε καὶ τὴν ἀκόμα! Μὰ εἶναι τόσο ἔμορφη καὶ ντροπαλὴ Ἐκείνη! Καὶ τὰ ματάκια τῆς ποτὲ νά παιξουν δέν τ' ἀφήνει.

Καὶ εἶπα σ' ἕνα φίλο μου «Πῶς νά τὴν λένε» ῥῶτα» Καὶ μοῦπε «Γιὰ τὴ Νίνα λές;... τὴν ἔξερω εἶναι... κοκκίνα!»

Ἄθινα—Ἰανουάριος R. Berginice

Ἐ ἕνα Κρίνο

Πέζ μου λουλοῦδι κάτασπρο, ἀγιώτατε μου κρινε, ἐκεῖνο πού σὲ ἔκαμε νά μαραθῆς πιὸ εἶνε; Λυγίεται τὸ κλωνάρι σου γλυκὸ καὶ μαρμαρινό.

Καὶ κάθε φύλλον σου λευκὸ μὲ θλίψη εἶνε γυμνόν.

«Κοντὰ στὴ ρίζα μου ἐδῶ ἦτανε φτωχισμένον ἄλλο κρινάκι σὺν κι' ἔμ' λευκὸ καὶ μυρωμένο.

Ἦταν συντρόφι μου πιστὸ καὶ ταιριαστὸ μου ταῖρι καὶ καθ' ἀγούλα παιζάμε τὰ δύο μας μὲ τ' ἀγέρι.

Μὰ κάποιο χεῖρι ἄπνο τὸ πῆρε μακριὰ μου καὶ στὸ σκληρὸ τὸ χωρισμὸ μαράθηκα ἢ καρδιά μου.»

Ἄργος. Ἄγρη. Χρ. Δούδας

ΓΙΑΝΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ο ΠΡΑΜΑΤΕΥΤΗΣ

Ἦσθ' ἀπ' τὴν Πόλῃ νεῖος πρᾶματεῦτης μὲ διαλεχτὴ πρᾶματεῖα, μ' ἀσημικὰ καὶ χροσικὰ καὶ μὲ γλυκὰ καὶ μαθρα μάτια.

Κι' οἱ νηῖς ποδοπλανιᾶζον τοῦ χωριοῦ σὲς πόρτες καὶ στὰ παραθύρια κι' οἱ παντρεμένεσ ζευγυτᾶν γιὰ τὰ σμικτὰ γραφτὰ του φρούδια.

Τριζώστη ζῶνη ὀλόχρονη φορετὲ σὲ δαχτυλίδι μῆση καὶ πετὴ ἡ ὄραία ἡ χήρα δὲ βαστᾶ «Πρᾶματεῦτὴ πολὺ μ' ἀρέσει ἡ ζῶνη πού φορεῖς κι' ὅ,τι κι' ἂν πῆς σου δίνω κι' ἄλλα τόσα.»

«Δέν τὴν πούλω μὲ οὐδὲ φλοριά μ' οὐδὲ ὅσα κι' ἄλλα τόσα γροσά» ἔτσι ὄραία—ὄραία—πῶς νά σὲ πῶ; ῥόδο ἢ κρινό; ἕνα μού κόσισε φιλί κι' ἔπειν εἶρω δυνὸ τῆ δίνω.»

«Σὺρε ταχιά στὴν ὄραια τὴ σπηλιά, πρᾶματεῦτὴ μὲ τὰ ὄραια μάτια κι' ἐκεῖ σου φέρνω τὴν τιμὴ. καὶ παίρνω τὴν πρᾶματεῖα.»

Κινεῖ ταχιά ὁ νεῖος πρᾶματεῦτης καὶ στυδὸ μωσημεριῶ τῆ στάλα φτάνει στὴν ὄραια τὴ σπηλιά σὲ μούλα χροσοκάσπηλη καρβάλλα.

Ἄνετε τὴ μούλα στὴν ἔνομηλιά, πού ἰσοκίωνε ὀμορφῶς τὸ σπῆλο, στὰ μάτια του, πού τὸν πλανοῦν, βάθει τὸ χεῖρι τὸν ἀνιήλο καὶ τρώει καὶ τρώει τὴ στράτα τοῦ χωριοῦ.

Ἄε φαίνεται κι' ποῦδὲ γροσικεῖται καὶ μπαίνει μέσα στὴ σπηλιά κι' ἀποκοιμᾶται.

Κι' ἐκεῖ στὴν ὄραια μῆσα τὴ σπηλιά, πού ἀποσταμένος γέρνει, ὕπνος τῆς φέρνει, ὕπνος τῆς παίρνει νεράιδες περδικόστηδες, σιγῆς καὶ μαρμαροροχῆδες, ἀνῆρικωστα κορμιά, ἀδειανά διανέματα κι' ἀνατριχίλες.

Στῆς κομπωτιῆς πλεξοῦδες τὸν φοροῦν νεραϊδογέματα καὶ πολυτρίχια κι' ἔχουνε κρινῶν δαχτυλιὰ κι' ἔχουνε ροδόφυλλα γιὰ νύχια.

Καὶ μιά ἡ Σωτέρω ἡ πογανή, παγᾶν τοῦ θανάτου, χτυπάει τὸ νιὸ πρᾶματεῦτῆ καὶ παίρνει τὰ στυλοῖκά του.

Καὶ τῶρα μὲς τὴν πόλῃ ὁ νεῖος πρᾶματεῦτης κλαίει καὶ λῆει πάλιν ἐκεῖνο «ἕνα μού κόσισε φιλί κι' ὅπου εἶρω δυνὸ τῆ δίνω τὴ ζωὴ τῆ χροσῆ—ὄ! ἕνα φιλί—Ὅπου ἐπέλεξε ἡ κακὴ ἡ ἀρεβωνιαστικιά μου, μὲ πλάνησε μιά ζωτικιά στὴν ἔσσηνεία καὶ πῆρε τὰ στυλοῖκά μου.»

Ἰ. Γρυπάρης

Ἐνυχαρημένη κλοσᾶ

Κάποτε ἕνας διαβόητος λοποδύτης ἐπῆγε σ' ἕνα Πνευματικὸ νά ἐξομολογηθῆ. Ὁ Πνευματικὸς τὸν ἐδέχθη χαίρων, διότι θὰ ἐπανέφερον εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς ἕνα ὀπωλὸς πρόβατον, ἐνῶ ὁμοῦ τὸν ἐξομολογεῖ ὁ λοποδύτης ἀντελήφθη τὸ χροσὸ ρωλοῖ τοῦ παπᾶ, τὸ ὅποιον ἐκέρμετο εἰς τὸ στήθος του μὲ μιά χονδρὴ χροσὴ ἀλυσίδα. Ἐβγαλε γρηγορα—γρηγορα ἕνα ἐργασιὸν τῆς τέχνης του καὶ μετ' ὀλίγον εὐρισκετο εἰς τὴν τσέπη του, τὸ ρωλοῖ τοῦ Πνευματικοῦ, ὁ ὅποιος εἰς τὸ μεταξὺ ἐξηκολοῦθει νά τὸν ἐξομολογῆ: — Ποῖον ἄλλο πρᾶπτωμα διέπραξες, τέκνον μου;

— Ἐκλεψα κι' ἕνα ρωλοῖ, παπᾶ μου.

— Διατί τέκνον μου, ἔκαμες τὸ τοιοῦτον;

— Γιὰ νά βλέπω τὴν ὄρα, παπᾶ μου.

— Ἄ... ἂν εἶνε ἔτσι, ἔσο συγχωρημένο.

Σπ. Δούκας



Ὅσοι δέν ὑποφέρουν πολὺ ἀπὸ τὸ κρύο καὶ δέν θέλουν νά ἔχουν βαρεὰ φορέματα προτιμοῦν τὰ ῥομπ-μαντῶ. Πολὺ σπάνια ἕνα ῥομπ-μαντῶ εἶνε τὸ ἴδιο ἐμπρὸς καὶ πίσω. Συνηθέστατα ἐφέτος τὸ πρὸς τὰ ἐμπρὸς μέρος εἶνε ἴσιο, εἰς δὲ τὰ ὀπίσω ἔχει μίαν μτάσκα.

Ἄκανόνιστες γαρνιτούρες τείνουν νά ἀποχωρήσουν εἰς ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι γαρνίζουν τὸ φορέμα γύρω-γύρω. Πλατεῖες γαρνιτούρες ἀπὸ πτί-γκρι ἢ καστόρι εἰς παραλάνεις ὀριζοντίας γομαίμας καὶ ἴδιος εἰς τὸ ἐμπροσθεν μέρος τοῦ φορέματος ἀποτελοῦν τῶρα τὴν πῆο μοντέρνα γαρνιτούρα.

Διὰ τὸ ζήτημα τοῦ τακουνοῦ ἔλαβα ἐπιστολάς ἀπὸ τοὺς κ. κ. Σ. Μάγγην, Μίμην Μητροπολίτην, Ἀγατᾶ, Ε. Παπακωνσταντῆ καὶ Χ. Χρυσόφην. Ὅλοι κηρύσσοντες ὑπὲρ τοῦ μεριτοῦ τακουνοῦ, ἐκτός τοῦ τελευταίου, ὁ ὁποῖος ἀφῆκε τὴν γυναικα νά ντύνεται, ὅπως αὐτὴ θέλει, διὰ νά εἶνε ὀμορφότερα. Πολὺ ἐγώσις!

ΚΑΛΟΥΝΤΙΚΑ

(Τὸ χροῶμα τοῦ προσώπου)

Ἐκεῖνο πού προσελκύει τὰ περισσότερα βλέμματα πάντοτε εἶνε τὸ πρόσωπο. Πρέπει λοιπὸν νά εἶνε ὄραιον καὶ ἐλκυστικόν.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς πρῶτους παράγοντας τῆς καλλονῆς τοῦ προσώπου εἶνε τὸ ὄραιο τριανταφυλλένιο χροῶμα ἢ τὸ θαυμασιόν βελουδοτὸ καὶ γυμνὸ κόκκινο τῶν μῆλων. Τὸ χροῶμα ὁμοῦ αὐτὸ εἶνε ἡ λάμψις αὐτῆς καλῆς κυκλικῆς ὑγείας, εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς καλῆς κληρονομίας τοῦ αἵματος καὶ τῆς πίστεως τῆς ἐλαστικότητος τῶν ἀγγείων κἀτωθεν τῆς ἐπιδερμίδος. Ὅστε πὸ μόνον μέσον, διὰ τὸ ὅποιο μπορεῖτε νά ἀποκτήσετε τὴν ἀκτινοβολίαν αὐτὴν τῆς ὑγείας, εἶνε νά προσπαθῆτε νά διατηρῆτε τὴν ἐλαστικότητα τῶν ἀπομόρφων ἀγγείων καὶ οὕτω νά ἐνισχυῆτε τὴν κυκλοφορίαν δι' ἐλαφρᾶς τριβῆς τῆς ἐπιδερμίδος (massage) καθ' ἑκάστην ἡμέραν κατακλιθῆτε. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου τὸ ὄραιον κόκκινο αἶμα θὰ διασπείρεται καθ' ὅλην τὴν ἐπιδερμίδα καὶ θὰ τῆς προσδίδῃ τὸ ἀπαράμιλλον διὰ τὴν ὀμορφίαν σας χροῶμα τῆς υγείας. Milton.

Ο ΜΑΓΕΙΡΟΣ ΣΑΣ

Κουνοκίδι ὠ-γκρατέν.—Σάλτσα λευκὴ, βοῦτυρο, ἀλεύρι, γάλα, ἄλατι, πιπέρι, μοσχολόφου. Ἀναμίξετε ὅλα αὐτὰ μὲ τριτοπύρρο. Καὶ ἀρῶν τὰ θέσετε εἰς μίαν κατασρόλαν μαζὺ μὲ τὸ κουνοκίδι, καὶ τὰ ραντίσετε μὲ τρίμματα γαλέτας, στελιᾶτα εἰς τὸν φούρνου ὅπου τ' ἀφίπεται ἐπὶ 20 λεπτά τῆς ὄρας.

Γλύκισμα.—Εἰς μίαν μικρὰν κατασρόλαν ρίπτετε ποσότητα βρασμένον μακαρονίων κομμένων εἰς κομμάτια 1½ τοῦ δακτύλου. Κόψτετε χιλόν ἀπὸ γάλα, ἀγᾶ, ἀλεύρι καὶ βούτυρον μὲ ὀλίγην βανίλιαν, καὶ τ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΕΡΟΣ ΜΟΝΑΧΗΣ

Ήτο έκτακτος ώραία, έκτακτος εὐσμος, έκτακτος εὐφυής, ἀλλὰ καὶ έκτακτος ἐπικίνδυνος. Τὴν εἶχε γνωρίσῃ πρὸ ἐτών εἰς μίαν ἀπὸ τῆς νεανικῆς τοῦ τρέλλης. Τὴν εὗρεν ἐφοδιασμένην μὲ ἀρετὰ προσόντα διὰ τὰ περὶ μὲν τῆς τῶς ὥρας τῆς εὐθυμίας του. Τὸν εὗρεν ἀρετὰ νόστιμον καὶ συμπαθητικόν, παιχνιδιάρη καὶ νευρώδη ὥστε νὰ τὸν προσιμᾷ μεταξύ τῶν φίλων της. Καὶ ὅταν μίαν γυναικα τῆς ὑποστύχης τῆς Μιμῆς, διότι ὅπ' αὐτὸ τὸ ὄνομα ἦτο γνωστῆ, συμπαθῆ ἕνα ἄνδρα, ὅταν ἐγούστηρῃ διὰ τὰ μεταχειρισθῶμεν τὸν ἐν χροῖσι ὄρον, ἕνα ἄνδρα, γνωρίζει καλλίτερον ἀπὸ κάθε ἄλλην νὰ εἶνε πρὸς αὐτὸν τριφερὰ, ἔλκυστικῆ, θερμῆ...

Περνοῦσαν μαζί εἰς τὴν ἀπομεση γκαρσονιέρα τοῦ Ἄλκη δειλινα καὶ νυχτὲς ολόκληρες, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων ἡ ἡδονὴ καὶ ἡ ἀπόλαυσις τῶν ἀισθησῶν, ἡ ἱκανοποίησις τοῦ πλέον φλογεροῦ πόθου καὶ τίποτε ἄλλο δὲν τοὺς ἀπασχολεῖ.

Ὅταν ὁ Ἄλκης ἀνεχώρησεν εἰς τὸ Παρίσι, ἡ Μιμῆ ἐδάγκασε τὰ χεῖλι της ἀπὸ λύσαν, διότι δὲν τὴν εἶχε προειδοποίησιν. Ἦτο βραβία ὅτι ἂν τὸ ἐγγύωρῃεν ἐκ τῶν προτέρων, θὰ τὸν ἐπέιθε, νὰ τὴν πάρῃ μαζί του.

Φυσικὰ δὲν ἐπρόκειτο ν' αὐτοκτονήσῃ, ὁμοσδιπτοὺς ἐλυπήθη πολὺ καὶ δὲν τὸν ἐλισμῶνιμος. Ἐπανῆλθεν εἰς τὰ καμπαρ, εὗρε προθύμους ἀντικαταστάτας τοῦ ἀπίστου της, διότι ὅταν μίαν γκαρζέτα εἶνε ώραία, εὐρίσκει πάντοτε νέους ἐτοιμούς νὰ τῆς ἀνοίξουν τὴν ἀγκαλιά των, ἀλλὰ δὲν τὸν ἐλισμῶνιμος. Ἐγνώρισε πολλὰς νέες γκαρσονιέρας, ἐκοιμήθη εἰς πολλὰ ξένα κρεββάτια, ἀλλὰ πάντοτε τὸν ἔθνημιτο. Καὶ κατὰ τὴν στιγμήν ἀκόμη τῆς ἡδονικωτέρας φρικιάσεως, καθ' ἣν τὸ σῶμα δόλοκληρον συγκλονίζεται ὑπὸ σπασμῶν, τὸ ὄνομα τοῦ Ἄλκη ἀδελφῆτος ἀνήγορευσε εἰς τὰ χεῖλι της. Διότι μόνον αὐτὸς ἐγγύωρῃσε νὰ δίδῃ τὰ θερμότερα φιλήματα καὶ μόνον τὰ λεπτὰ χέρια του ἐγγύωρῃσαν νὰ χαρίζουν τὰς ἡδονατικωτέρας θωπείας, ὅπου καὶ ἂν ἤρχοντο εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ πυρετὸν τῆς ἡδονῆς σῶμά της.

Ὁ Ἄλκης δὲν ἐδυσκολεῦθη νὰ τὴν λησμονήσῃ εἰς τὸ Παρίσι μὲ τὴν συντροφίαν τῶν συλφιδῶν τῆς Μονμάρτης καὶ τῶν Παρισινῶν βουλεβάρτων. Ὅταν δ' ἐπανῆλθεν, ἡ ἀφοσίωσις του πρὸς τὴν Νόραν τοῦ ἀπέκλειε κάθε ἄλλην σκέψιν.

Ὅμως ὅταν revient toujours à ses premiers amours.

Καὶ ὁ Ἄλκης ἐπέτροτο νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν πῶτον ἐρωτὰ τοῦ ἀδιάφορον ἢ ἐπάνοδος αὐτῆ ὑπῆρξεν ἐπακολούθημα τῆς τραγωδίας τῆς διαλύσεως τοῦ ἀρραβῶνος του μὲ τὴν Νόραν.

Ἐξ ἀφοριστῆς τοῦ διημιουργηθέντος θορύβου, ὅστις εἶχεν εἰσχωρήσῃ καὶ εἰς τὰ μεταμοσγύκτια κέντρα ἀκόμη, ἡ Μιμῆ ἐμαθε τὴν ἐπάνοτον τοῦ Ἄλκη, ἐχάρη ὑπερβολικὰ μὲ τὴν διάλυσιν τοῦ συνοικεῖου του καὶ ἐξήγορησε νὰ ἐπωρελήθῃ αὐτῷ, διὰ νὰ ἀνασῶγορησῇ τὰς παλαιὰς τῆς σχέσεις μὲ τὸν Ἄλκη.

Καὶ εἶχεν ἀρετὴν ἱκανότηθα, ὥστε νὰ μὴν ἦτο δυνατόν ν' ἀποτύχῃ.

Τὴν ἑλλάξ.

Τὴν ἐβροῦθησεν ἄλλως τε κατὰ πολὺ εἰς τὰ σχέδιά της καὶ ἡ Λένα, μὲ τὴν ὁποίαν συνεδέετο διὰ στενῆς φιλίας, μολοντί κατεβάλλετο πάντοτε προνοεῖαι αἱ σχέσεις των νὰ παραμείνουν μυστικά.

Ὅσοι δὲν ἐγνώριζαν κατὰ βάθος τὴν Λένα νὰ ἐξεπλήθοντο ἀκούοντας ὅτι εἶχε σχέσεις μὲ μίαν Μαγδαληνῆν, ἡ ὁποία εἶχε μεταβάλλῃ τὸ σῶμα της εἰς ἐμπόρευμα καὶ τὸ ἀπόκει εἰς τὸν πλειοδοτοῦντα. Ἐκείνιο ὅμως καὶ ἦσαν ἐλάχιστοι, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀκριβῆ πληροφορίας περὶ τοῦ βίου τῆς Λένας, εὐρισκον φυσικωτάτην τὴν φίλιαν αὐτῆν.

Διατὶ ὅχι; Μήπως ἡ Λένα ἦτο καλλίτερα,

τιμωτέρα, ἡθικωτέρα τῆς Μιμῆς; Ὁχι, ἀναμφοσβήτως ὅχι. Ἡ τελευταία, ἂν εἶχε καταβαρῶσθῃ εἰς τὴν ἐσχάτην βαθμίδα τῆς κλίμακος τῆς τιμιότητος, ἦτο διότι ἐμεινεν ἀπὸ πολὺ μικρὰ ἀνευ γονέων, ἐμεινεν ἀνευ οὐδεμίας προστασίας, ἀνευ οὐδεμίας ἀνατροφῆς καὶ ἀνευ οὐδεῶνος πόρου ζωῆς καὶ τὸ κυριώτερον, ἐπέσεν εἰς τὰς χειρας ἐνὸς ἀσυνειδήτου ἐραστοῦ, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἐδρεψεν διὰ τὰ χυμῶδη καὶ μυροβόλα τῆς παρθενίας της ἄνθη, τὴν ἐγκατέλειπε κατόπιν ἐρμῶνον τῆς τύχης της καὶ τῆς συναισθήσεως τῆς ἀτιμίας της ἐρμῶνιο.

Ἄλλ' ἡ Λένα; Τὴ τὴν ἠγάκασε νὰ κατέλθῃ, μολοντί τρησῶσα πάντοτε τὰ προσήματα, μέρου τοῦ ἐπιπέδου τῆς Μιμῆς;

Μήπως δὲν εἶχε τύχῃ ἀσθηροτάτης ἡθικῆς ἀνατροφῆς καὶ μορφώσεως, μήπως δὲν εἶχε ἐν ἀρμονίᾳ τὰ μέσα της ἀνάσεως καὶ τῆς εὐφροσύνης καὶ μάλιστα ἂν ἀπέθανεν ὁ πατὴρ της, δὲν ἀπέμενεν ἡ μήτηρ της διὰ νὰ τὴν καθοδηγῇ καὶ τὴν συμβουλεύῃ; Ἄλλ' ὅχι. Ὅσον καὶ ἂν κραναῶζον οἱ ἡθικολογοί, ἡ καλὴ ἀγωγή εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἐναντὶ τῆς ἀντιπαλοῖσιν πρὸς ἐσωτέρων φύσιν διαστραμμένην, πρὸς χαρακτῆρα γέμοντα διαφθορᾶς. Καὶ τοιαυτὴ ἀκριβῶς ἦτο ἡ φύσις τῆς Λένας.

Μία ἀκατενῶστος λαγνεῖα τὴν κατεῖχεν ἀείποτε, καὶ διέστρεφεν διὰ τὰς σκέψεις, ὅλας τὰς ἰδέας της καὶ τὰς διαθέσεις της ἐπὶ τὸ κακόν. Ἐξ ἀφοριστῆς τοῦ φλογῶδους τοῦτον πάθους εἶχε κατανήσει ὑπουλος, μοχθηρὰ, ζηλότυπος, διότι δὲν ἠδύνατο ὁπότεν καὶ ὅπως ἤθελε νὰ τὸ ἱκανοποιήσῃ. Ἐξήλενε κάθε ὁμόφυλον της, ὅταν ὄς ἐκ τῆς ὥραιότητος της τὴν ἀντελαμβάνετο ἱκανωτέραν αὐτῆς νὰ προσελκίη τὸν ἄνδρα. Ἐμίσει κάθε ἄνδρα, ὁ ὁποῖος θὰ εἶδειγε πρὸς αὐτὴν τὴν παραρικρὴν ψυχρότητα καὶ διὰ νὰ μὴ χάσῃ τὴν κοινωνικὴν τῆς ὑπόληψιν ἠναγκάζετο νὰ προσφυλάσσειται ἀπὸ ὄλους, νὰ κρύπτεται καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν μητέρα της καὶ πρὸς ὄλους νὰ δυσπιστῆ.

Μὲ τὴν Μιμῆν ἔτις γνωρίσθη πρὸς διείας εἰς ἕνα σαγνὰν μέρου τοῦ ὁποῖου φλογεμένη ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ γνωρίσῃ τὴν ζωὴν τῶν ἐκλύτων γυναικῶν καὶ νὰ ἐξεστῆεν ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τοὺς βωμοῦς εἰς τοὺς ὁποῖους ἡμίγυμνοι προσέρχοντο εἰς τὴν Ἀφροδιτηνῶσιαι αἱ ἱερεῖαι τῆς ὑπὸ τὰς πυρίνοους τῶν ἐκβεραχενῶνον νέων θωπείας, παρέσσυρε τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τῆς Ἀπόκριου τὸν καβαλλίερον της.

Ἐπομῶν τῆς μάσκα, ἵνα ἱκανοποιήσῃ τοὺς ζήλους ἱερέων της. Ἐκάθησε μετὰ τοῦ συνοδοῦ της εἰς ἕνα ἀπόμωρο τραπέζι, ἐπὶ νειε διαρκῶς σαμπάνια καὶ παρατέθει μετὰ προσοχῆς ὅ, τι συνέβαινε γύρω της, κατέστρωσε μὲ τοὺς πυρῶμους τῆς ὀρθαίμοιους τὰς κινήσεις καὶ τὰς στάσεις τὰς ὁποῖας ἐλάμβανον αἱ αἰδοῖο ἐπὶ τοῦ πάλλου καὶ αἱ ὁποῖαι δὲν ἦσαν βραβία κινήσεις καὶ στάσεις προσευχῆς.

Εἰς μίαν στιγμὴν ἐνθ' ἀπὸ τῆς πρὸ αὐτῆς ἡ Μιμῆ, κατελθοῦσα καὶ αὐτὴ εἰς τὸν ὑπόγειον ἐκείνον Παράδεισον πρὸς ἄγραν ἐραστοῦ διὰ τὴν νύκτα ἐκείνην, τὴν ἐκάλεσε νὰ καθίσῃ, τῆς προσέφερε ἕνα ποτήρι σαμπάνια καὶ ἐντὸς δλίγῳ ἦσαν αἱ καλλίτεροι φίλοι.

Τὸ ὁμοῖος ὁμοῖο πελάζει ὅσον καὶ ἂν εἶνε ἀρχαῖον, ἀπομένει ὅμως ἐν τῶν σοφωτέρων ἀποφθεγμάτων.

Καὶ ὅταν ὑπὸ τὴν ἐπίμονον πίεσιν τοῦ συνοδοῦ της, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀπομείνῃ κατὰ πλῆκτος πρὸ τῆς ἀπροσδοκῆτου ἐκείνης ἐκδηλώσεως τοῦ ἀληθοῦς ἐαυτοῦ της, ἡ Λένα ἀπεφάσισε νὰ ἐξέλθῃ τοῦ καμπαρ, δὲν εἶλεψε νὰ ἐξορκίσῃ τὴν Μιμῆν νὰ τὴν ἐπισκεψθῆ τὴν ἐπομένην νύκτα εἰς αὐτὸ τὸ σπητὶ της. (Ἀκολουθεῖ)

Ἐκθῶριες σκέψεις

Ἡ ψυχὴ μας εἶνε σὰν τὸ κρασί. Ἄν τὴν ἀποθηκασύομε πολὺν καιρὸ, μὴ μέρου θὰ τὴν πούλησόμε ἐχονδρικῶς.

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ



Κ. Καρακόπουλον. Σὰς εὐχαριστῶ πολὺ. Ἐρωτευμένον Ἄγγελον. Εἰς τὰ ἰδιαίτερα θὰ στοιχίσῃ δραχμὰς τρεῖς καὶ 15. Χ. Μὰς εἶνε ἀδύνατον. Ἰσπότην τῆς Νυκτός.

Ἀπὸ τὰς ἐνεργείας σας ἐξαρτᾶται. Γυνῶν Ἐδχαριστῶς στείλατε τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐγκρισεως. Ἄλ. Ζῶτον. Διαγωνισμὸς ἐλήφθη χωρὶς γραμματ. θὰ δοθῆ παρατάσις. Ἄδ. Μπαροῦτ. Ἐπειδὴ δὲν πρόκειται οὐδέποτε ἡ «Σφαῖρα» ν' ἀσχοληθῇ μὲ τὴν πολιτικὴν δὲν εἶνε δυνατόν νὰ δημοσιευθῇ. Κρανοφόρον Ἰσπότην. Ἀναμῆνομεν. Θεοδ. Σκαλιερίδη. Τὰ δελτία καλλίτερα θὰ ἦτο νὰ τὰ στείλετε διὰ μὰς. Π. Παγαριότουλον. Προκειμένον νὰ δημοσιευθῶν εἰς τὴν στήλην τὰ Ἰδιαίτερα σας. 5 λεπτὰ ἡ λέξις. Χρημικὸν Μεσοσῆην. Τὸ σταλὲν δὲν ἐδημοσιευθῆ, οὔτε ἐνεκρίθη τὸ ἀνωτέρω ψευδῶνυμον διότι ἔχει ἐγκριθῆ ἐπ' ὀνόματι ἄλλου. Στείλατε ἄλλο. Χ. Σ. Μαρότῃ. Ἐδχαριστῶ πολὺ γιὰ ὅσα γράφετε. Ἄ. Κόκκινον θὰ ἐχωμεν ὅπ' ὄμην ὅσα γράφετε. Ἄγνωστον. Πιθανόν τὸ ἐπίμονον φύλλον νὰ προκηρυχθῆ τὸ δημοψήφισμα τῶν ψευδωνύμων. Χαμῆλο Πόνου. Ἐνεκρίθη στείλατε καὶ τὸ ὄνοματεπώνυμόν σας. Milton. Κάποια ἀναγνωστῆρια τῆς «Σφαῖρας» σας παρακαλεῖ νὰ στείλατε συνταγὴν τινὰ διὰ τὴν λευκὴν τοῦ προσώπου. Α. Μιχαηλίβιτες ὅλα δεκτὰ ὅσα γράφετε. Διαβολάκι. Μ. γράφετε ἀπὸ τὰς δύο θύρας τοῦ χάροτος. Γόνῃ. Πολὺ ὄρατο ἐδημοσιευθῆ. Ν. Βαργαλιάνην. Ἐδχαριστῶς θὰ γείνουν δεκτὰ. Γ. Μ. Ἡράκλειον. Τὰ ἐγκρινόμενα δωρεάν. Εἰς τὴν στήλην τὰ ἰδιαίτερα σας πέντε λεπτὰ ἡ λέξις. Γ. Στυλιόγην. Δὲν εἶνε κατὰλληλα διὰ τὴν «Σφαῖραν». Α. Κοκκουλιδῆν, Χρ. Μασούραν, Μαρ. Θεοδορακάκου, Θ. Στυδιουπον, Θεοδ. Σκαλλιερῆδην, Β. Σπαθόπουλον, Ἄνδρον. Φίλη, Παντ. Ἀκσελιῆν, Ἐμμ. Σκούραν, Ἀριστ. Βαβάλην, Π. Μπαράκη, Ἄγγ. Μελέτιον, Ἐλένην Μιχαηλινοῦ. Συνδρομαί σας ἐλήφθησαν ἐνεργῶς. Χαμῆλο τοῦ Πόνου. Ἐχρῶσθητε δραχμὴν μίαν, διότι ἐστειλάτε μόνον δραχμὴν μίαν καὶ 75. Στείλατε τὸ ὄνοματεπώνυμόν σας. Ν. Βεργαλιάνην. ἂν ἀρκοῖν αἱ διευθύνσεις τῶν ἰδιαίτερων; Φρεῖδερ. Πιερίον Δίναςθε πρὸς 5 λεπτὰ τὴν λέξιν. Στέφαν. Ἡ γραφολόγος σας παρακαλεῖ νὰ τῆς γράφετε κάποιον ἐκτενέστερον. Βασίλ. τοῦ Ἐρωτος. Δεκτὰ. Σ. Μπουτόπουλον. ἐλήφθη.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

(Οἱ ἐπιδημιοντες νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν κίνησιν τοῦ περιοδικοῦ ὑπὸ ψευδωνύμων, πρέπει ἀπαραίτητος νὰ ἔχουν ἐκ τῶν προτέρων ἐγκρινθῆ τὸ ψευδῶν μόν των. Αἱ σχετικαὶ ἀτήσεις πρὸς τὴν «Σφαῖραν» πρέπει νὰ συνοδεῖωνται ὑπὸ μίας δραχμῆς, ἡ δὲ ἐγκρισις των θὰ ἰσχύῃ ἐπὶ ἕντος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ «Σφαῖρα» πρέπει νὰ κατέχῃ τὸ πραγματικὸν ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν ψευδωνυμοῦσων.)

- Ἐνεκρίθησαν τὰ ψευδώνυμα: «Ἠλιοβασιλεμα», «Δεάνδρος», «Ἀπογοητευμένη Καρδιά», «Μαθρος Ἰσπότης», «Φλωρέτ», «Florence Travi», «Ἐνδοξος Μιχαηλῆς», «Βιλ. Ἀστρογυλος», «Κοντίσσια Βαλέραϊνα», «Θέμος Στέφης», «Υπνοβάτης», «Ἰσπότης τοῦ Μεσοῖῶνος», «Ἀπελιπτοῦ Ὀρσανῶ», «Πιερότος», «Νικητῆς τοῦ Πόνου», «Λευκὸς Ἄετός», «Χαμῆλο τοῦ πόνου», «Malheureux», «Ἰσοφίλιος», «Ἀναγέννησις», «Στέφαν», «Βασίλισσα τοῦ Ἐρωτος», «Ἐπιπλύνον Πυρεῖον», «Κασσιανή», «Κόκκινον Σκαριονάκι», «Ἐρωτευμένον Διαβολάκι».

Πρέπει νὰ ζεῦρετε

ὅτι: — ἡ ἀγάπη τοῦ ἀνδρὸς δὲν ἔχει σχεδὸν τίποτε τὸ κοινὸν μὲ τὴν ἀγάπην τῆς γυναικὸς, ἡ καθε μὴ ἀπ' αὐτῆς τῆς δυο ἀγάπης ἔχει τοὺς δικούς του νόμους, ἡ καθε μὴ γεννιέται, ἀναπτύσσεται, πεθαίνει κατὰ διάφορον τρόπο καὶ συχνὰ κατὰ τρόπο ἀντίθετον. — ἡ ἀγάπη εἶνε ἡ ἐνωσις ἐνὸς κυρίου μ' ἕνα σκλάβον, ἀλλὰ ποτὲ δυο ὁμοῖον.



Ἡ στήλη μου

Τριακὸν εἰκοσι καὶ ἕνα (ὁ. 321) γράμματα ἀτάκτικα εἰς τὸ γραφετόν μου, τὸ καθένα ἀπ' αὐτὰ περικλείει 2-5 ἔγρα καὶ 4φ' ὄλων αὐτῶν ζητεῖται ἐπιμόνος ἡ κρίσις μου. Ἦτο ἔκαστον τῶν ἐπιστολογράφων χρεῖται εἶνα ἔκαστον καὶ δεκά μόνον λέξεις, ἴδου ἐν δλ φ 321ο λέξεις, δηλαδὴ μίαν δλόκληρὴν λέξιν. Ὑψιστε Θεέ! Τὴ θὰ γίνῃ λοιπὸν; Κινδυνεύω νὰ παραφρονήσω. Τὸ ἐπιθυμῶ αὐτὸ; Ὁχι βέβαια, ἀλλ' οὔτε κ' ἐγὼ βεβαίωτερα. Λοιπὸν τι νὰ κῶμι; Ἰδου. Συλλαμβάνω τὴν πένα καὶ γράφω:

Τὰς γενικάς ὁδηγίας, ποῦ ἔδωσα ἔως τώρα, τὰς ἔχετε δλοῖ ὅπ' ὄμην σα. Ἄν θέλετε μάλιστα ξαναδιβάτε τις μὲ προσοχῆν. Πρέπει νὰ μὴ στέλλετε ἔγρα κατὰ παντός καὶ κυρίως σύντομα. Κατόπιν θετικά, δηλαδὴ κατὰ νὰ λένε, νῶρον κάποια οὐσία. Καὶ τέλος νὰ εἶνε πρωτότυπα, ἀγνωστα, δικὰ σας. Διαβάστε τὴν συνοψασίαν τῶν ἀναγνωστῶν ποῦ ἔχει δημοσιευθῆ ἔως τώρα καὶ θὰ ἴδῃτε τί περίπου ζητῶ. Προσέχετε ἡ γλῶσσά σας νὰ εἶνε ὁμαλὴ, καὶ μὴν ἔχη λέξεις οὔτε τῆς ἰσπεκαθαρευούσης, οὔτε τῆς ὑπερμαλλιαρῆς, ἐπίσης νὰ μὴν ἔχη ἰδιωματοῦς, τοὺς ὁποῖους δὲν καταλαβαίνουν ὄλοι. Εἰς τὰ ποιημὰτά σας προσπαθήτε νὰ μὴ κολιχθῆν ὁ στίχος, δηλαδὴ αἱ συλλαβαὶ καὶ ὁ τοισμὸς ν' ἀναποκρινῶνται πρὸς τὸ μέτρον. Νὰ μὴν κινῶνται γαμοῦδίας, δηλαδὴ νὰ μὴ βάνετε πολλὰ φωνήεντα μαζί τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο χωρὶς σόμφωνα. Ἐπίσης μὴ διαστρέφετε τὴν ἔνοιαν ἡ μὴν ἐξερῶντε τελείως ὅπ' αὐτὴν νὰ εἶνε ὡς εἰς μίαν ὁμοιοκαταληξίαν. Φρονεῖτε νὰ βροσκατε τὴν λέξιν, ἡ ὁποία ἀποδίδει ἀκριβῶς, πᾶν ὅ, τι θέλετε νὰ πῆτε. Θὰ κοπιᾶσθε πολὺ ἀναμειβόμενος. Ἄλλὰ διὰ νὰ γίνῃ ἕνα ἔργον περὶ ἡ ποιημὰ καλόν, εἶνε ἀπαραίτητος ὁ κόπος. Γνωρίζετε ὅτι οἱ μεγαλύτεροι συγγραφῆς τοῦ κόσμου ἐξέδευσαν καὶ δεκά καὶ εἰκοσι χρόνια καὶ δλόκληρον ἀκόμη τὴν ζωὴν των γιὰ ἕνα ἔργον; Λοιπὸν μὴ ἀρχίζετε νὰ γράφετε προτοῦ νὰ ἔχετε μίαν καλὴν καὶ συγκεκριμένην ἰδέαν καὶ προτοῦ τὴν σκεψθῆτε καὶ τὴν ξανασκεψθῆτε κατὰ εἰς τὰς λεπτομερείας της καὶ εἰς τὸν τρόπον τῆς διατυπώσεως της. Ὅ, τι γράφετε, καὶ πρέπει νὰ εἶνε ἐκείνο ἀκριβῶς ποῦ θέλετε καὶ νὰ μὴν ἀρχίζετε ἀπὸ χρονογράφημα καὶ νὰ καταλήγετε εἰς ἄσθηον, ὅπως ἔλεγε ὁ μακαρίτης ὁ Γρανίτσας—ὅ, τι γράφετε ἂν ἀποφασίζετε νὰ τὸ στέλλετε καὶ τοῦτο ἂν εἰσθε βέβαιον ὅτι τέλος πάντων ἀξίζει νὰ στηρίξετε ἐπ' αὐτοῦ ἐλπίδας καὶ ἀξιώσεις δημοσιώσεως.

Ὅταν αὐτὰ ἔχετε ὅπ' ὄμην καὶ ἀκόμη ὅτι τοῦ ἴδιου ἀναγνωστοῦ πολλὰ ἔγρα, ἔστω καὶ καλὰ, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ δημοσιευῶνται, διότι εἶνε πολλοὶ ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι περιμένοντα καὶ εἶνε δίκαιον νὰ εἶδον φιλοσοφίαν εἰς τὰς στήλας τῆς «Σφαῖρας», νὰ μὴ στέλλετε τὰ ἔγρα σας. Ἐγὼ θὰ διαβάσω μὲ προσοχῆν καὶ θὰ σημειώσω ἔδω ὅσα ἐγκρίνω.

Ἀδὴν τὴν ἐβδομάδα ἐνέκρινα τὰ ἔγρα τῶν κ. κ. Βιλ. Ἀστρογυλου «Μαρία» τοῦ Σέλλε, Α. Σαλοῦτῃ «Τ' ὑνεῖροῦ μου», Θέμου Στέφης «Σ' ὄλα κλέφτρα», Π. Μαριλῆν «Χωρισμὸς» καὶ «Τὸ ξέρο». Prince Charmant «Ο' κουτοσαρκῆς», R. Berenice «Τὸ παράδεινον», Γ. Νικόλη «Μὲ τὴν γεραφῆσιν» καὶ Γ. Ἀμπαζάκου «Τὴ πρέπει νὰ τρώτε».

Εἰς ὅσους διὰ τῶν ἐπιστολῶν των ἀνακινῶν ζήτημα γενικὸν ἀνδιαφέροντος θ' ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχῆς.

Ὁ Ἀρχισυντάκτης

ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΑΣ

5 ΛΕΠΤΑ ΕΚΑΣΤΗ ΑΒΕΙΣ

Τιτικά. Δέχεσθε νὰ γοητευθῆτε μὲ τὴν πένα μου, ὄρατε διεύθυνον.

Χαμῆλο Πόνου. Σὰς ἔγραψα. Σὰς περιμένω.

Ἐκπατοῦν Marraine.—Ὅμοιος ὁτὸν ὁμοιον καί... Μπερτίν.—Σὰς θαυμάζω σὸ πανί. Μὲ δέχεσθε; Γόνῃ.

Ἄνταλλάσσω γνώμας δι' ἐπιστολῶν καὶ καρτῶν, poste restante Ἀθῆναι Γόνῃ.

Ἄγνωστον Ἀντάριδα. Παύσατε τὰς εὐχθασορῆσιαις. Διαβολάκι.

Τιτικά Μάριος εὐφρόνη Ζητήσατε Ἄρχικλητῆρα ὑπουργεῖου Περιθάλψεως, Σπανός δὲ ὁ νεανίας. Στείσατε. Διαβολάκι.

Ἄνταλλάσσω εἰς π. μὲ δεσποινίδας, προτιμῶ καλλογὰς, γράφατε Κέκυρα poste restante «Λευκὸς Ἄετός».

Ἀντάριδα. «Μετροφοροσῆν».

Ζητῶ συνεργάτιδα γιὰ τὴν στήλην αὐτῆν. Ἄγνωστος.

Τὴν Ἰουλιέττα μου ζητῶ καὶ εἶμαι ὁ Ρωμαῖος.

Τινέλλα. Μερικὰ ἀδεφάρκια μεταβλήθησαν ὁ. πινέλα γιὰ νὰ ὄς ξεγραφίσουν! Χαμῆν.

Κουτῆ Κουτῆ. Κρατᾶτε τὴ φόρα σας!! Χαμῆν.

Κάμεν. Μήπως εἶσαι ἡ...εἰλάδα τοῦ παπποῦ μου, ἡ Κάμεν; Γράψε μου P. R. Χαμῆν.

Παρηγορῶ μὲ c. d. τις ποιημένεσ καρδιές. Νικητῆς τοῦ πόνου poste restante Ἀθῆναι.

Ἄγνωστον ἡ ψηφισατε ὄλοι τὴν Μενικέλι ποῦ γοητεῖται μὲ τὴ τέχνη της.

Ἐκπατοῦν Marraine. Δὲν ἐπρόφρασα νὰ λάβω ἀπάντησιν εἰς ἐπιστολήν διαβιβασθεσαν διὰ «Σφαῖρας». Ἐάν δέλετε γράφατε εἰς ὁ αὐτὸ τὸ ὄνομα C. E. S. Σέδες Θεσσαλονκῆς. Avion Nieuport.

Δεσποινίδες! Θὰ κάμῃτε εὐχῆς ἔργον στέλλουσαι γραμματὰκι στή: Κουρασμένη ψυχῆ—Σ2 Μοῖρα Ὁρειβατικῆ 2α Πυροβολαρχία T. T. 912.

Δέχομαι ἀλληλογραφίαν μὲ ὄλας καὶ ὄλους. Γράφατε «Ἀθῶν Περιστέρων» P. R. Ἰωάννινα.

Ἄνταλλάσσω καρτ-ποστάλ διὰ μέσου «Σφαῖρας» μὲ δεσποινίδας μόνον Ἀθῆνῶν. Ἀντίχριστος γράφατε «Σφαῖρας».

Ζητῶ τὴν Ἐριέταν μου, προτιμῶνται αἱ τοῦ Βόλου καὶ τῶν Ἀθῆνῶν «Φλωρέτ» P. R. Βόλον.

Δέχομαι κ' ἀπαντῶ εἰς μικρὰς ἐρωτικὰς ἐπιστολάς ὑποβάθην poste restante Πάτρας.

Ζητῶ διεύθυνσιν συγγραφῶς «Μαύρης Ἀλεπούς» K. Γ. p. r. Σέρρον.

Ζητῶ ἀλληλογραφίαν—μὲ δεσποινίδας γι



# ΠΟΙΚΙΛΙΑΙ



Πέστε μου ποιόν σκυλί σας άρέσει, να σας ωώ ποιά είσδε.



Έρωτευμένη. - Της άρέσει το κυνήγι.  
Άρτίστα.

## ★ Η ΠΥΘΙΑ ΣΑΣ ★

(Είς τήν στήλην αυτήν ή συνεργάτις μας Γραφολόγος θα έπεξηγει εκ τής γραφής τόν χαρακτήρα τών τών άποτεινομένων προς αυτήν άναγνωστριών και άναγνωστών. Αί σχετικαί αιτήσεις πρέπει να συνοδεύονται υπό δύο δραχμών, ως αντίτιμον του χρόνου τών όποιον θα καταλαμβάνη ή άπάντησις. Προς άποφυγήν παρεξηγήσεων δεν θα δίδονται άπάντησεις παρά είς τους υπό ψευδώνυμον άποτεινομένους προς τήν Γραφολόγον.)

**Κοντέσσαν Βαλέριαναν Βαδν Σάμου.** - Είσθε άρκετά άνεπτυγμένη κοινωνικώς, μορφωμένη φιλολογικώς, έξυπνη, έλευθερίου χαρακτήρος και κατά τρόπον χαριτωμένον ειλικρινής. Θά ήτο πολύ περίεργον άν μου έλέγατε όταν δεν έχετε ταξειδεύση ποτέ εκτός τής Σάμου. Είνε έντελώς άδύνατον να είσθε μελαγχροινή, χωρίς όμως διά τούτο να είσθε όλγώτερον άξιαγάπητος. Χαράκτηρ σας εύθυμος, έλαφρός και έλαφρώς άτακτος. Του κ. Ξενοπούλου θα σηκωθούν αί τριχες από ιεράν άνανάκτησιν, διότι έπήρατε τό ψευδώνυμόν τής ήρωίδος του έργου του, Ξεύρετε τουλάχιστον τό μυστικόν της; "Αν ναι, γράψετε το και σ' έμένα.

**Κω. Κα. Ένταύθα.** - Χαρακτήρ θετικός, κρίσις άρκετή, άλλ' ύπερτιμάτε τās δυνάμεις. Έπαναλαμβάνω και είς σας ότι τό «γνώθι σ' αύτόν» είνε τό δυσκολώτερον έγχειρημα διά κάθε άνθρωπον. Όποσδήποτε είς πολλάκις κατά μόνας προσπαθείτε, έξ άφορηής τούτου ή έκείνου του περιστατικού να ψυχολογείτε τόν έαυτόν σας. Δεν αγαπάτε τήν προσκόλλησιν είς τους καθιερωμένους τύπους και καταβάλλετε προσπάθειαν να πρωτοτυπέτε. Έχετε άρκετήν δόσιν εύφυΐας και θα προοδεύσετε.

**Υγνοβάτην. Πάτρας.** Είσθε πολύ τυπικός μέχρι σχολαστικότητος σχεδόν. Όποσδήποτε με μεγάλην δόσιν σοβαρότητος και

## ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Άπό του σημερινού φύλλου καθιερούται τό σύστημα τών δεκαπενθήμερων και όχι μηνιαίων διαγωνισμών. Μεταξύ τών λυτών όλων τών θεμάτων τών δύο φύλλων του δεκαπενθήμερου θα γίνεται κλήρωσις με τά έξής έξ βραβεία: 1ον) Δραχμαί 20. 2ον) Δραχμαί 15. 3ον) Δραχ. 10. 4ον) Δραχ. 5. 5ον) Μία έξάμνος συνδρομή ήτης «Σφαίρας». 6ον) Μία τρίμηνος συνδρομή ήτης «Σφαίρας».

1ον) Δεκαπενθήμερον Φεβρουαρίου

### Θέμα 1ον



Δύο όμοιώματα, τό έν άνδρός και τό άλλο γυναικός, εκ τής στάσεως τών οποίων, πρέπει να έννοήσετε τί λέγουν.

### Θέμα 2ον

- Διατί ό Χίντεμπουργ όμοιάζει με τόν ήλιον;

Αί άπαντήσεις διά τά δύο θέματα, δεκται μέχρι τής 15ης Φεβρουαρίου, δέον να συνοδεύονται υπό 20λέπτου γραμματοσήμου. Θά ληφθώσιν ύπ' όψιν κατά τήν κλήρωσιν αί έξυπνότεραι άπαντήσεις, εκάστη τών οποίων και διά τά δύο θέματα δεν πρέπει να υπερβαίνουν τους δέκα στίχους έν συνόλω.

## ΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Με τό προηγούμενον φύλλον εκλείσεν ή σειρά τών θεμάτων του διαγωνισμού του Ιανουαρίου. Επειδή εκ τών επαρχιών μας παραπονούνται ότι ή προθεσμία διά τās λύσεις είνε μικρά, τήν παρατείνουμε μέχρι τής 15ης Φεβρουαρίου, μέχρι τής οποίας θα γίνονται δεκται αί λύσεις τών θεμάτων όλου του μηνός, τών λύσεων εκάστου φύλλου συνοδευσόμενον υπό ιδιαιτέρου 20 λέπτου γραμματοσήμου. Είς τό φύλλον τής 16ης Ιανουαρίου θα όρισθ ή ήμέρα τής κληρώσεως διά τό 300 δραχμον χρυσούν όρολόγιον, τό όποιον παραμένει εκτεθειμένον είς τās προθήκας του καταστήματος Κόνσολα (Έρμου 88. Επειδή έλάχιστοι μέχρι τουδε έστειλαν λύσεις του δου θέματος του διαγωνισμού (γυμναστής) και αυτās έσφαλμένας κατά τό πλεϊστον, δηλοῦται ότι τό θέμα τούτο δεν θα ληφθ ή ύπ' όψιν. Δέον όμως να σημειωθ ή ότι διά να λάβη τις μέρος είς τήν κλήρωσιν δέον να έχη άποστείλη τās όρθās λύσεις όλων τών άλλων θεμάτων εκτός του δου.

## ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

(Συγκολλητήριον)

Πιάτα, φλυτζάνια, άνθοδοχεία και άλλα παρόμοια είδη μπορούν να κολληθούν, όταν σπασούν, διά του έπομένου μίγματος: πάρνετε 5 μέρη πηκτής (gelatine) και έν μέρος πυκνης διαλύσεως διχρωμικού καλίου dichromate de potasse και άλείφετε τά σπασμένα άκρα του δοχείου σας με τό μίγμα αυτό, τά κολλάτε και τά άφίνετε μερικές ώρες στόν ήλιο ή κοντά στη φωτιά. Τό σκεῦός σας δεν θα ξεκολλήση πια ποτέ και τό κόλλημα δεν διακρίνεται σχεδόν καθόλου.

Milton

θετικισμού. Είσθε σκεπτικιστής. Συνήθως, συνηθέστατα δεν εύρίσκεσθε είς εύθυμον ψυχικήν κατάστασιν. Τά αισθήματά σας συμφυή προς τόν ως άνω χαρακτήρα σας. Εύγενή, άκέραια και άγνά. Δεν σας άρέσει καθόλου ή ύποκρισία.



Θεότρελλη. - Γερωντοκόρη,  
Άριστοκρατίει.

## ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΑ ΚΕΡΔΗ

Η «Σφαίρα» καθιστώσα τους άναγνώστας της μετόχους τών κερδών της, θα παρακρατή από τήν τιμήν εκάστου πωλούμένου φύλλου της έν τέταρτον του λεπτού. Είς τό τέλος εκάστου μηνός θα δημοσιεύεται τό επίσημον δελτίον τής ολικής πωλήσεως της και επί τή βάσει αυτού θα κανονίζεται τό ποσόν του παρακρατήματος. Είς τό τέλος της τριμηνίας της ληγοῦσης τήν 5ην Απριλίου θα συναθροισθούν τά ποσά τών τριών μηνών.

Τό ολικόν ποσόν θα διανεμηθ ή είς δέκα εκ τών άναγνωστών της «Σφαίρας» διά κλήρου. Τής κληρώσεως, θα μετάσχουν οι άναγνώσται, οτινες θα μάς στείλουν μέχρι τής 10ης Απριλίου όλην τήν σειράν τών ήριθμημένων δελτίων, τά όποια θα δημοσιεύονται είς τά μέχρι τής συμπληρώσεως της τριμηνίας φύλλα της «Σφαίρας».

Ηδη αναμένουμε τά δελτία πωλήσεως εκ τών επαρχιών, διά να δώσωμεν τόν άκριβή άριθμόν τών πωληθέντων άντιτύπων της «Σφαίρας» κατά τόν παρελθόντα μήνα.

Άριθ. 5

Δελτίον μετοχής είς τά κέρδη  
Σάββατον, 2α Φεβρουαρίου 1919

Όνοματεπώνυμον.....

Διεύθυνσις.....